CURRENDA

PISMO URZĘDOWE TARNOWSKIEJ KURJI DIECEZJALNEJ

A. D. 1935 Nrus II

Wizytacja kanoniczna

obejmie w tym roku: na wiosnę dekanaty Baranowski, Mielecki, Dębicki i Nowosądecki; w jesieni: Radomyski, Ropczycki, Wojnicki i Kolbuszowski.

W parafjach tych dekanatów winny odbyć się misje przed wizytacją.

Termin spowiedzi wielkanocnej i instrukcja o poście

Termin spowiedzi i Komunji św. wielkanocnej, oznaczony kan. 859, rozciągamy na mocy zezwolenia Stolicy Apostolskiej na czas od 1 niedzieli Postu aż do uroczystości św. Trójcy włącznie.

Według prawa kościelnego obowiązani są wierni do zachowania następujących przepisów postnych:

1. Wstrzymanie się od mięsa, czyli abstynencja obowiązuje w piątki całego roku z wyjątkiem piątków Wielkiego Postu, Suchych dni lub takich piątków, w które przypadnie jedna z wigilij niżej wymienionych, gdyż w te dni, oprócz wstrzymania się od mięsa, nakazany jest post ścisły. A zatem w zwyczajne piątki całego roku wolno jeść więcej razy do sytości, byleby nie używać pokarmów mięsnych.

2. Post ścisły, polegający na tem, by tylko raz na dzień jeść do sytości, a rano i wieczór przyjąć lekki posiłek, obowiązuje:

a) we wszystkie dni Wielkiego Postu, z wyjątkiem niedziel i świąt

b) w kwartale suchedni: we środy, piątki i soboty;

c) w 4 wigilje, a mianowicie: przed Bożem Narodzeniem, przed Zielonemi Świętami, przed Wniebowzięciem Najśw. Marji Panny i przed uroczystością Wszystkich Świętych.

3. W te wszystkie dni ścisłego Postu wolno więc jeść tylko trzy razy dziennie i to raz do sytości. Ten główny posiłek (do sytości) można przenieść na wieczór, byleby rano i w południe poprzestać na lekkim posiłku. Co do jakości pokarmów wolno używać mięsa we wszystkie dni Wielkiego Postu, z wyjątkiem środy popielcowej i z wyjątkiem piątku i sobót każdego tygodnia w Wielkim Poście, ale tylko raz na dzień, przy głównym posiłku. W piątki i soboty Wielkiego Postu, tudzież w suchedni (środa, piątek i sobota), w wigilje wyżej wymienione

a nadto w środę popielcową, obowiązuje post ścisły i wstrzymanie się od mięsa.

4. Jeżeli dzień postny, np. wigilja przypadnie na niedzielę lub święto uroczyste obowiązkowe (ale nie w czasie Wielkiego Postu), to ustaje obowiązek poszczenia w tym dniu, ani też nie przenosi się postu na dzień poprzedni.

5. We wszystkie dni postne wolno używać nabiału, jaj i omasty z tłuszczu zwierzęcego.

6. Wolno przy tym samym posiłku jeść ryby i mięsne potrawy.

7. W Wielką Sobotę w południe kończy się post czterdziestodniowy, po południu zatem można jeść mięsne potrawy bez ograniczenia co do ich ilości.

8. Do zachowania abstynencji czyli od wstrzymania się od jedzenia mięsa obowiązani są wszyscy, którzy ukończyli siódmy rok, a do postu ścisłego ci, którzy skończyli 21 rok życia, a jeszcze nie zaczęli 60 roku.

9. Święta zniesione nie mają przywileju znoszenia postu (np. post przypadający w dzień Patrona miejscowego należy zachować).

10. Rządcy parafij mogą udzielać dla słusznej przyczyny dyspenzy od postu. Wikarych, którzy prowadzą kancelarję parafjalną, oraz katechetów względem nauczycieli i ich rodzin i młodzieży swoich szkół, tudzież wszystkich spowiedników, ale tylko w konfesjonale upoważniamy niniejszem do udzielania dyspenz, o ile proszący przedstawią słuszne powody.

Kto korzysta z dyspenzy, niech złoży ofiarę na Bursy diecezjalne lub internat św. Józefa w Tarnowie; ubożsi niechaj odmówią Litanję Loretańską, albo 3 Ojcze nasz, 3 Zdrowaś Marja i 3 razy: »Któryś cierpiał za nas rany« i t. d.

Kościół, zwalniając dawną surowość postnych przepisów, nie miał wcale zamiaru uwolnić nas od obowiązku umartwienia, jakie każdemu chrześcijanowi jest potrzebne, a w dniach Wielkiego Postu wskazane. Kto zatem może i chce, niechaj pości po dawnemu, a spełni uczynek dobry, Bogu miły, a duszy swojej użyteczny.

Potwierdzenie odbioru Świętopietrza

Segreteria di Stato di Sua Santita
Nr. 141338. Dal Vaticano, die 7 Februarii 1935.

Excelentissime ac Reverendissime Domine!

Insigne pietatis officium, munificam dico Petrianam Stipem Lib. It. 8000 in ista Dioecesi collectam et huc reverenter missam, Augustus Pontifex paterna accepit benevolentia.

In eo enim Beatissimus Pater novum ac singulare argumentum

perspexit devoti ardentisque desiderii quo, te quidem praeeunte, clerus fidelesque tui Apostolicae Sedis necessitatibus, tristitia temporum magnopere auctis, succurrere contendunt.

Tibi igitur, necnon piis oblatoribus, plurimas gratias persolvens, Sanctitas Sua filiorum dilectionem pari caritate rependit, et omnibus a Deo uberrima munera adprecatur, atque Apostolicam Benedictionem paramanter in Domino impertit.

Haec dum tibi libenter refero, sensus existimationis maximae erga te meae confirmo, ac me profiteri gaudeo

Excellentiae Tuae
Addictissimum
E. Card. Pacelli

Potwierdzenie odbioru składek na Ziemię św.

Generalny Komisarjat Ziemi św. w Krakowie
ul. Reformacka 4 (Klasztor Braci Mniejszych) Kraków, 5 lutego 1935
L. 3/35

Do Najprzewielebniejszej Kurji Biskupiej w Tarnowie.

Niniejszem z podzięką serdeczną kwituję odbiór Zł 4.751 (cztery tysiące siedmset pięćdziesiąt jeden Złotych), jako ofiarę na Ziemię św. z Kolekty „Wielki Piątek" z Diecezji Tarnowskiej, przesłane przez PKO, na konto Komisarjatu Ziemi św. w Krakowie, dnia 30 stycznia 1935 r. o czem dostaliśmy wiadomość dn. 28 stycznia 1935.

O. Anatol Pytlik, O. F. M.
L. S. Generalny Komisarz Ziemi św. na Polskę

W sprawie ślubów osób należących do parafji wojskowej oraz Mszy św. polowych.

J. E. Biskup polowy komunikuje podane poniżej wyjaśnienia Stolicy Apostolskiej, które odtąd obowiązują w stosunkach międzyparafjalnych.

1) Segreteria di Stato di Sua Santita
Nr. 3776/34.

Dal Vaticano, die 28 Novembri 1934 a.

Exc-me ac Rev-me Domine.

Cum, ex Beatimissimi Patris mandato, examinatum fuerit dubium abs te Ei propositum litteris die XXIX elapsi Octobris datis, scilicet: „Utrum capellanus militaris, iurisdictione parochi praeditus, valide et licite

benedicat nuptiis militum earumque familiarum erga quas iura parochi sibi competunt, si saltem una pars nupturientium iurisdictioni eius subdita sit", nunc te certiorem facio ita idem solutum esse.

Inspecto art. VII. Conventionis inter Apostolicam Sedem et istam Polonorum rem publicam die X februari a. MCMXXV initae, quo cautum est ut: „Les armées de la République de Pologne jouiront de toutes les exemptions qui sont accordées aux armées par le Saint Siege, selon les prescriptions du Droit Canon. En particulier, les aumôniers auront, par rapport aux militaires et à leurs familles, les droits de curé...";

perpenso quoque art. XIII. „Statutorum curam spiritualem militum exercitus poloni spectantium" quae a S. Sede rata habita nunc vigent, quo provisum est ut: „Quod administrationem Sacramenti Matrimonii attinet, Capellanus qui iurisdictione parochi praeditus est... b) licite et et valide benedicit nuptiis militum earumque familiarum, erga quas iura parochi sibi competunt";

atque viso c. 451 Juris Canonici quo ad § III praecipitur: „Circa militum capellanos sive maiores sive minores, standum peculiaribus Sanctae Sedis Praescriptis";

ad dubium supra expositum respondetur „affirmative" servatis in omnibus de iure servandis et adhuc plene vigente notatione ad eumdem articulum memoratorum Statutorum apposita, videcilet „Iurisdictio Capellanis militaribus concessa, iurisdictione propriorum parochorum quoad validam benedictionem matrimoniorum non tollit".

Ego vero, haec tibi renutians, ea qua par est, observantia me libenter profiteor

Excellentiae Tuae

Addictissimum

(—) *E. Card. Pacelli.*

---

2) Segreteria di Stato di Sua Santita
Nr. 3772/34.

Dal Vaticano, die 28 Novembris 1934 a.

Exc-me ac Rev-me Domine.

Litteris abs te die XXIX delapsi mensis Octobris datis, a Beatissimo Patre facultatem concedendi sacrum litare sub divo expetebas, cum quotannis singulae uniuscuiusque militum legionis istic festum recurrit. (Święta pułkowe).

Rationibus perpensis, quibus petitioni huiusmodi suffragatus es, Beatissimus Pater publicum quoque benevolentiae testimonium Polonorum exercitui tribuens, qui in acerbo discrimine rerum pro aris et focis strenue dimicavit, gratiam abs te petitam perbenigne concedit; hac tamen lege, ut, cum res sacra sub divo facienda est, altare aptum erigatur

atque tentorio exornetur ad Eucharisticas species ab aeris temperie protegendas, servatis quoad reliqua de iure servandis.

Interea qua par est observantia me profiteor

Excellentiae Tuae

Addictissimum

(—) *E. Card. Pacelli*

Ex-cmo ac Rev-mo Domino
DOMINO JOSEPHO GAWLINA
Episcopo Tit. Mariammitano
Ord. Castr. Exerc. Poloni
Varsaviam.

Zapomogi na misje i rekolekcje parafjalne

Według Statutu Stowarzyszenia Kapłanów Diecezji Tarnowskiej pod wezwaniem św. Józefa (cfr. Synod str. 126), składają księża proboszczowie na cele Stowarzyszenia 10 Zł rocznie a księża wikarzy 6 Zł; inni kapłani 4 Zł lub 2 Zł rocznie. Datki te tworzą fundusz, z którego się udziela zapomóg na misje i rekolekcje parafjalne. Ponieważ zaś nie wszystkie dekanaty złożyły składki, przeto fundusz jest na wyczerpaniu.

W przyszłości niech wszyscy PT. Księża pamiętają o obowiązku dopomagania do misyj parafjalnych. Kurja będzie uwzględniać prośby XX. Proboszczów jedynie tych dekanatów, które prześlą corocznie składki, określone § 3 a Statutu.

W sprawie wykazów metrykalnych dla władzy administracyjnej

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Warszawa, dnia 30 stycznia 1835 r.

Do Kurji Biskupiej w Tarnowie.

Zgodnie z przepisami, obowiązującemi w Kościele rzymsko-katolickim, na marginesach aktów urodzin osób zaślubionych, pomieszcza się wzmiankę o dopełnionym przez nich obrzędzie małżeństwa.

Brak takiej wzmianki łącznie z innemi ustaleniami faktycznemi stanowi podstawę do mniemań, że dana osoba jest stanu wolnego.

Dla powiatowych władz administracji ogólnej w szczególności w postępowaniu przy stwierdzaniu zdolności małżeńskiej lub zaświadczeniu braku przeszkód do zawarcia małżeństwa obywateli polskich zagranicą — wskazówka taka jest nader cenną.

W praktyce, sprawujący obowiązki urzędników stanu cywilnego proboszczowie rzymsko-katoliccy odmawiają jednak częstokroć udzielenia starostom tego rodzaju informacyj, zasłaniając się brakiem podstaw

prawnych bądź okolicznością, iż dane te służyć mogą rzekomo wyłącznie przy ogłaszaniu zapowiedzi i w kraju.

Zważywszy, że:

1) warunkiem otrzymania przez obywateli polskich ślubu zagranicą jest wylegitymowanie się przez narzeczonych świadectwem władz ojczystych o braku przeszkód małżeńskich;

2) świadectwa te na podstawie właściwych porozumień międzynarodowych wystawiają dla obszaru Niemiec i w. m. Gdańska — starostowie, dla innych obszarów zagranicznych konsulowie R. P.;

3) omawiane zaświadczenia mają charakter samoistny, niezależny od zapowiedzi, które zresztą dla ślubów zawieranych pod rządami ustawodawstwa niemieckiego, ogłasza się w kraju ojczystym narzeczonych nie w trybie zapowiedzi z ambon, lecz wyłącznie w trybie ogłaszania w prasie;

4) u podstaw opisanego postępowania leży ochrona instytucji małżeństwa jako takiego;

5) jak z wywodów powyższych wynika — stanowisko zajmowane przez proboszczów rzymsko-katolickich nie jest uzasadnione, opór zaś ich w uwzględnianiu odpowiednich wniosków władz — utrudnia należyte przeprowadzenie niezbędnych dochodzeń.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego prosi o spowodowanie wydania odpowiednich zarządzeń duchowieństwu celem udzielania władzom administracji ogólnej informacyj o wzmiankach, pomieszczonych na marginesach aktów urodzin osób zaślubionych, o dopełnionym przez nich obrzędzie małżeństwa.

Ministerstwo prosi o traktowanie tej sprawy, związanej nietylko z interesem prywatnych stron, ale co więcej z interesem Państwa oraz samego Kościoła, jako strażnika sakramentu małżeństwa — jako pilnej i zawiadomienie o wydanych zarządzeniach.

Dyrektor Departamentu:
Fr. Potocki

Prezydjum Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary

prosi o umieszczenie artykułu p. t.:

Katolickie misje polskie i polscy misjonarze.

Polska od samego początku swego historycznego istnienia zajmowała się szerzeniem Królestwa Chrystusowego na ziemi. Sama otrzymała wielki skarb prawdziwej wiary i tego skarbu chciała innym użyczyć, chociaż przewidywała dobrze, jakie z tem połączone będą trudności. Królowie polscy począwszy od Bolesława Chrobrego starali się o wyprawy misyjne i tak Polska stara się, aby pociągnąć do Chrystusa Prusaków, Rusinów, Jadźwierz, Litwę. Światło pracy rozchodzi się z Polski

do Kumanów i Bułgarów a misjonarze polscy doszli nawet aż do Persji.

Dotąd wspomniano o podboju pod berło Chrystusa całych narodów, a obecnie wskażemy na wspaniałe postacie misjonarzy polskich, którzy w dalekich krajach rozsiewali uczynkiem i słowem naukę Chrystusową.

Wymienić tutaj należy chociaż niektórych misjonarzy polskich. I tak na czele wszystkich misjonarzy polskich, chociaż jest on pochodzenia czeskiego, stoi św. Wojciech a z nim razem szedł brat jego Radzym, którego też nazwano Gaudentym, a tym towarzyszy pokorny brat Bogusz. Do szerzenia wiary św. przyczynili się OO. Franciszkanie i OO. Dominikanie, a z między tych ostatnich szczególnie św. Jacek. Po dłuższej przerwie spowodowanej wewnętrznemi trudnościami w Polsce widzimy znowu misjonarzy polskich idących w dalekie kraje pogańskie, aby Chrystusa opowiadać.

I tak ukazuje się nam w dalekiej ziemi. O. Andrzej Rudomina, który opuszcza ojczyznę i wysokie stanowisko, a udaje się do Indyj i tutaj zajmuje się nietylko pracami kapłana i misjonarza, lecz także lekarza i nauczyciela i troska się o materjalne dobro ludzi. Z Indyj udaje się O. Andrzej do Chin, gdzie otoczony jest szacnnkiem nawet ze strony przeciwników. Niestety febra nie dozwoliła mu pracować długo dla chwały Bożej i w wielkiej samotności życie swe zakończył.

O. Wojciech Męciński dotarł po długiej i uciążliwej podróży do Chin. Z Chin dostał się do Japonji, gdzie wszelka praca misyjna była pod karą śmierci zakazana, na co O. Wojciech nie zważał, chodziło mu bowiem o rzecz wyższą, a mianowicie o ratowanie dusz nieśmiertelnych. Krótko po wstąpieniu na ziemię japońską O. Wojciech wraz z towarzyszami został pochwycony. Kara śmierci miała być dla niego i towarzyszy zniesioną pod warunkiem, że zaprą się Chrystusa. Po takim wyroku O. Wojciech padł na kolana i modlił się gorąco. Kara śmierci nie tylko więc pozostała, lecz sposób jej został obostrzony sześciomiesięcznemi torturami, w których najdłużej męczył się O Wojciech Męciński.

O. Smogulecki i O. Michał Boim pracowali bardzo gorliwie w Chinach, gdzie ich podziwiają aż dotąd jako wielce uczonych.

Wogóle zakon OO, Jezuitów dostarczał w wieku XVI i XVII misjonarzy, do których przedewszystkiem należą, O. Andrzej Rudomina, O. Wojciech Męciński i O. Michał Boim. Zaś przy końcu pierwszej połowy XIX wieku zmarł w Sudanie O. Maksymiljan Ryłło a aż do końca XIX wieku pracował na wyspie Madagaskarze nad trędowatymi O. Jan Beyzym, który bodaj na największą zasługuje wzmiankę.

W czasie, gdy Polska nie była wolną, nie można było myśleć o misjach lub o placówkach misyjnych polskim zgromadzeniom powierzonych. Miało to dopiero później nastąpić. Dzisiaj mamy kilka przez Stolicę świętą naznaczonych placówek misyjnych, które są powierzone polskim zakonom względnie polskim zgromadzeniom. Do tych placówek misyjnych należą:

Misja powierzona polskim OO. Jezuitom.

I. *Rodezja* północna pod nazwą Broken-Hill erygowana od roku 1927 jako Profektura Apostolska. Dokładny adres jest: Broken-Hill, North-Rhodesia — South Africa — via London. Objętości ma ona 485.000 km. kwadr., gdzie mieszka 100.000 tubylców i 10.000 Europejczyków. Na tej ogromnej przestrzeni pracuje 11 księży, 17 braci i 10 sióstr. Następujące istnieją tam miasteczka względnie miejscowości: I. *Broken-Hill* liczy 6.000 tubylców i 1500 Europejczyków a posiada kościół Serca P. Jezusa dla Europejczyków, szkołę i dom dla SS. Dominikanek, kościoł i szkołę dla tubylców i kilka dalszych szkół małych. Tutaj mieszka J. E. ks. Brunon Wolnik, prefekt apostolski a dalej ks. Stanisław Sumieński, brat Piotr Osterkiewicz i brat Leon Kodrzyński. 2. W *Upima* pracują: ks. Stanisław Warukiewicz i brat Maksymiljan Kłopeć. Tak w tej miejscowości, jakoteż w dalszych istnieją kościółki albo kapliczki. 3. *Chingombe* ma szkołę centralną i około 30 dalszych małych szkół w okolicach. Zajęci są tutaj ks. Franciszek Tomaka, ks. Waldemar Seidel, brat Wojciech Pączka, brat Franciszek Uberman, brat Franciszek Pacak i brat Longa Nowak. 4. W *Katondwe* istnieje szkoła dla katechistów i na tej placówce są: ks. Jan Waligóra, brat Stefan Borecki, brat Władysław Misiąg i brat Jakób Stefner. 5. W *Kapoche* pracuje ks. Stefan Mazurek a są z nim brat Franciszek Bulak, brat Wojciech Bulak, brat Stanisław Żak i brat Marcin Beno. 6. W *Kasisi*, niedaleko Lusaka istnieje szkoła i sierociniec orez 25 małych szkół w okolicy. Pracuje tam ks. Jan Spendel, któremu są do pomocy: brat Józef Duda i brat Józef Boroń. 7. W *Chikuni* istnieje kilka szkół. Pracują na tej placówce ks. Józef Marau, ks. Juljan Torrend, ks. Władysław Zabdyr oraz brat Franciszek Maier i brat Andrzej Jędrzejczyk.

Szkół elementarnych jest wogóle 100 z 170 chłopcami oraz 1600 dziewczętami, szkół średnich dwie i jedna szkoła dla nauczających. Szkół wiejskich jest około 80 i około 1500 uczniów. Katechisów do 100 i 20 nauczycieli dyplomowanych.

Misje powierzone polskim Księżom Misjonarzom.

II. *Shuntegfu* (Szuntefu) jest orygowana jako Prefektura Apostolska od roku 1920, składa się z 9 powiatów i ma wogóle 1 miljon i 400.000 ludności, zaś 14.646 Katolików. Dokładny adres jest Shuntkhfu (Hopeh), Mission catoholique — China-Asia.

Do tej misji należą następujące miejcowaści:

1 *Shuntehfu* liczy 100.009 mieszkańców. Tutaj rezyduje najprzewielebniejszy ksiądz prefekt apostolski. W tym mieście istnieje kościół i dom mieszkalny Księży Misjonarzy. Prócz tego jest szkoła i zakład wychowawczy dla chłopców, dalej poradnia dla chorych i szkoła dla pielęgniarzy-katechistów. 2. *Nę-Kwa* (przedmieście), gdzie jest przychodnia dla chorych i do niej przyjęto dwóch lekarzy chińskich. Prócz tego

istnieją 5 poradni w rozmaitych miejscowościach, osobna poradnia dla żołnierzy, poradnia oczna w *Ta-Pej-Czan* i osobna przychodnia w Si-Kiwa. We wszystkich placówkach misyjnych istnieją kapliczki. 3. W *Ku-Lu* jest obszerny kościół, nowo wybudowany, gdzie pracuje ks. Franciszek Stawarski. 4. W *Wa-Siu Czwan* pracuje Ks. Wacław Czapla. 5. W *Sza-Ko Pej-Czan* jest ks. Antoni Górski. 6. *Ho-Sia* leży w górach, dokąd dojeżdża ks. Marcin Cymborowski. 7. *Li-Szoł* ma pierwszy kościółek murowany i na tej placówce jest ks. Antoni Górski.

Statystyka misji Shuntehfu za rok 1933/34 wykazuje, co następuje: Prefekt apostolski, 10 Księży misjonarzy, 2 Braci zakonnych, 7 Sióstr Miłosierdzia. Małoseminarzystów 8, nauczycieli 19, nauczycielek 4, katechistów 73, katechistek 37, gmin chrzechcijańskich 222, chrześcijan 15.241, kościołów 6, kaplic 127, szkół elementarnych dla chłopców 4, uczni 100, szkół elementarnych dla dziewcząt 4, uczenic 94, szkół mieszanych dla katolików i pogan 12, uczni katolików 100, uczni pogan 244, szkół katechizmowych dla chłopców 35 z 436 uczniami, szkół katechizmowych dla dziewcząt 28 z 329 uczenicami, katechumenatów dla mężczyzn 40, katechumenów 1213, katechumenatów dla niewiast 26, katechumenek 1381; sierociniec 1, sierót 30, w ciągu roku przyjęto 161 sierót, u karmicielek 121, przytułki dla starców 2, gdzie 71 starców, szpital 1, chorych 838, ambulatorjów 7, udzielono porad 93.519.

Na misji w Shuntehfu są: 1 ks. Ignacy Krause, prefekt apostolski, 2. ks. Antoni Górski, 3. ks. Dr. Wacław Szuniewicz, 4. ks. Franciszek Stawarski, 5. ks. Wacław Czapla, 6. ks. Wacław Jęczmionka, 7. ks. Marcin Cymbrowski, 8. ks. Stanisław Kotliński, 9. ks. Jan Radzimiński, 10. ks. Kazimierz Skowyra 11. ks. Franciszek Krzyżak, 12. brat Józef Fedzin 13. brat Stanisław Fasula.

III. *Wenchow* jest dotąd misją mieszaną, na której pracują Polacy i ta misja ma być powierzona polskim misjonarzom. Dokładny adres jest; Wenchow (Chekiang) Mission catholique — China — Asia — via Siberia.

Statystyka z roku 1933 wykazuje: 7.337 katolików, księży 9, katechistów 74, kościół 1, kaplic z rezydencjami 22, kapliczek 22, szkół modlitw 2, uczni 257, szkół elementarnych 12, uczni 437, szkół wyższych 2, uczni 50, uczni-pogan 277, poradni 4, leczonych 93.164, katechumenów 1.347.

Na misji Wenchow pracują następujący polscy Księża Misjonarze: 1. Ks. Paweł Kurtyka, przełożony, 2) ks. Wilhelm Ciemiała, 3) ks. Wiktor Brzóska, 4) ks. Łukasz Sitko i 5) brat Stanisław Cieplak, 6) brat Stanisław Prync.

Misja powierzona polskim OO. Franciszkanom (Bernardynom).

IV. *Toyohara* od roku 1929, jest misją niezależną od 18. 7. 1932 obejmując wyspę Sachalin japońską i rozciąga się na przestrzeni 36.000

km kwadr. Ogółem jest tam 295.187 ludności, z czego 455 katolików i 72 katechumenów.

Dokładny adres: Toyohara, Mission catholique — Japan (Karafuto) via Siberia.

Placówki misyjne są następujące; 1) *Toyohara* z kaplicą, 2) *Maoko* z kaplicą, 3) *Odomari* z kaplicą i 22 miejscowości na dalekich przestrzeniach, 3 szkoły dla dzieci katolickich, 3 szkoły niedzielne dla pogan i katolików, 1 ochrona.

Pracujący misjonarze:

1. O. Gerard Piotrowski, przełożony, 2 O. Paulin Wilczyński, 3 O. Maksymiljan Hanf, 4 O. Pius Lewandowski, 5 Brat Zacharjasz Banaś.

Polscy ojcowie Franciszkanie (Konwetualni)

V. *Nagasaki*. W tym mieście nastąpiła kanoniczna erekcja klasztoru ojców Franciszkanów konwentualnych. Osobliwa jest misja, jaką się ojcowie zajmują. Wydawają oni po japońsku „Rycerza Niepokalanej — No seibo no Kishi" w 300.000 egzemplarzach i przez to miłe pisemko rozkrzewiają wiarę katolicką w Japonji za przyczyną N. Marji P. Niepokalananej.

Dokładny adres: Nagasaki — Administration, Mugenzai no Sonono Kishi — Japan — Asia — via Siberia.

Prócz powyższego sposobu misjonarzowania założyli ojcowie szkołę niedzielną. Polski personel misyjny wspomnianego konwentu jest następujący:

1. O. Kornel Ma Czupryk gwardjan, 2. O. Maksymiljan Ma Kolbe, redaktor Mugenzai no Seibo no Kishi, 3. Br. kleryk Aleksy Ma Tabaka, 4. Br. kleryk Mieczysław Ma Mirochna, 5. Br. kleryk Bonawentura Ma Kisun (Japończyk), 6. Br. Zenon Ma Żebrowski, 7. Br. Seweryn Ma Dagis, 8. Br. Celestyn Ma Moszyński, 9. Br. Romuald Ma Mroziński, 10. Br. Grzegorz Ma Siry, 11. Br. Sergjusz Ma Pęsiek, 12. Br. Kasjan Ma Techich, 13. Br. Jordan Ma Malinowski, 14, Br. Mikołaj Ma Gordoń, 15. Br. Gerard Ma Radziewicz, 16. Br. Henryk Ma Borodziej, 17. Br. Iwo Ma Czado, 18. Br. Maciej Ma Janiec, 19. Br. Roman Ma Kwiecień, 20. Br. Jacek Ma Szwed, 21. Br. Bartłomiej Ma Kałucki i trzech Japończyków, kandydatów do Zakonu. (Ma znaczy Marja).

Polskie Siostry Urszulanki

VI. *Tong-hao*. Siostry Urszulanki pracują w Charbinie już 6-ty rok, zaś 3-ci rok dla Chińczyków w Tong-hao. Dokładny adres: *Tong-hao* Ursuline Convet, Catholic Mission (Old Harbin) — Manchou-Kuo — via Siberia.

Tutaj pracują siostry chórowe: 1. M. Immaculata Łabujewska, przełożona, 2. M. Rafaela Albrecht, prefekta, 3. S. Bogusława Lewińska, 4. S. Bohdana Markiewicz, 5. S. Dominika Genslerówna, 6. S. Symplicja

Królówna, a dalej siostry konwerski: 7. S. Salezja Piątkowska, 8. S. Maura Spyra, 9. S. Izabella Spinkówna, 10. S. Gerwazja Buliczówna, 11. S. Fidelisa Mrula.

Na powyższych misjach i placówkach misyjnych, powierzonych Polakom, zajętych jest 98 osób i na nie przedewszystkiem skierowane są wysiki istniejących dzieł w Polsce a mianowicie: 1. Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary — 2. Papieskiego Dzieła św. Dziecięctwa P. Jezusa — 3. Papieskiego Dzieła św. Piotra Apostoła.

Pozatem pracuje około 150 misjonarzy polskich na rozmaitych innych misjach, jakoto Franciszkanów, Dominikanów, Karmelitów, Jezuitów, Kapucynów, Księży Misjonarzy, Oblatów Salezjanów, Pallotynów, Słowa Bożego (Werbistów), księży Marianhillskich, Saletynów i t. d. i także około 200 rozmaitych polskich sióstr zakonnych a mianowicie SS. Urszulanek, SS. Miłosierdzia św. wincentego á Paulo, SS. Sercanek SS. Dominikanek. SS. Służebniczek, SS. Franciszkanek Misjonarek Marji i t. d.

Personel misyjny wychodzący z Polski jest dość znaczny a ma on na celu jedną tylko sprawę — chwałę Bożą.

Ostrzeżenie w sprawie zakupu wina mszalnego

Biskup Przemyski
Ob. łać. Przemyśl, dnia 22 stycznia 1935.
L. 245/35.

Do Najprzewielebniejszej Kurji Biskupiej w Tarnowie.

Ponieważ doszło do Naszej wiadomości, że niektórzy kapłani tamtejszej diecezji otrzymują wino jako mszalne, pochodzące z żydowskiej firmy **„Vinea" w Przemyślu,** Plac na Bramie 8, poczuwamy się do obowiązku sumienia doniesienia Najprzewielebniejszej Kurji, że wymieniona firma nie posiada w tym względzie żadnego upoważnienia Naszej Kurji, na jakie się powołuje. Jedynym zaprzysiężonym dostawcą wina mszalnego w diecezji przemyskiej ob. łać. jest p. **Tadeusz Cieśliński,** właściciel składu win mszalnych w Przemyślu, ul. Kolejowa 3.

† FRANCISZEK, Bp.

Rekolekcje dla PT. Kapłanów.

W domu rekolekcyjnym OO. Jezuitów we Lwowie odbędą się od 11 marca (poniedziałek wieczorem) do 15 marca (piątek rano).

Następne rozpoczną się 16. czerwca.

Z wydawnictw:

Ks. Aleksander Rogóż: *Bądź mężem*, nauki rekolekcyjne dla młodzieży pozaszkolnej męskiej. Kraków 1934.

Ks. Aleksander Rogóż: *W Cieniu Ołtarza*, materjały rekolekcyjne. Nowenny, modlitwy poranne i wieczorne, Droga krzyżowa, różaniec, godzina święta. Wszystkie te nabożeństwa poprzedzone uwagami metodycznemi.

Obydwie książki do nabycia u Autora: Ropczyce.

Zmiany wśród Duchowieństwa

Ojciec św. raczył zamianować Ks. Dra Stanisława Bulandę, kanonika katedralnego, Prałatem domowym.

Zamianowani Wicedziekanami: Ks. Franciszek Habas dla dekanatu Wielopolskiego; Ks. Florjan Dutkiewicz dla Baranowskiego; Ks. Ignacy Chmura dla Czchowskiego; Ks. Piotr Rajca dla Radomyskiego.

Zamianowani Notarjuszami: Ks. Ludwik Wachowicz dla dekanatu Gorlickiego; Ks. Mikołaj Piechura dla Wielopolskiego; Ks. Władysław Lassowski dla Baranowskiego; Ks. Władysław Trytek dla Bobowskiego; Ks. Andrzej Gołąb dla Czchowskiego; Ks. Jan Nagorzański dla Dębickiego; Ks. Antoni Gliński dla Radomyskiego; Ks. Jan Lipień dla Tymbarskiego; Ks. Jan Złotnicki dla Uścieckiego; Ks. Wojciech Trytek dla Kolbuszowskiego.

Instytuowani na probostwa: ks. Jan Łoniowski na probostwo w Siedlcach, ks. Jan Góra w Paleśnicy, ks. Józef Koterbski w Tuszowie Narodowym.

Przeniesieni XX. Wikarjusze: ks. Jan Chmioła z Czermny do Małej, ks. Stanisław Mroczka z Małej do Czermny, ks. Jan Witkowski z Dąbrowy do Bobowy, ks. Stanisław Rychlec z Bobowy do Dąbrowy, ks. Stanisław Wrona z Padwi do Uścia Solnego.

W Tarnowie, dnia 20 lutego 1935.

Ks. Roman Sitko
kanclerz

† FRANCISZEK, Bp.

Nakładem Kleru Diecezjalnego — Z Drukarni Zygmunta Jelenia w Tarnowie